رأی شماره : ۷۳۲-۱۳۹۳/۱/۱۹

رأی وحدت‌رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

مطابق ماده ۹۵۶ قانون‌مدنی اهلیت برای دارابودن حقوق با زنده متولد شدن انسان شروع و با مرگ او تمام می‌شود، لذا در صورت نامعلوم بودن تاریخ واقعه فوت یا ادعای خلاف آن، باتوجه به‌آثار حقوقی مترتب بر واقعه فوت، مثل بقاء و زوال اهلیت و حقوق قانونی و وراثت، تعیین یا تغییر آن محتاج به‌رسیدگی قضایی و احراز واقع است و این امر از صلاحیت هیأت‌حل اختلاف موضوع ماده سوم اصلاحی قانون ثبت احوال خارج و در صلاحیت دادگاه‌های عمومی‌حقوقی است. بنابه‌مراتب رأی شعبه سوم دیوان‌عالی‌کشور که با این نظر انطباق دارد به‌نظر اکثریت اعضای هیأت‌عمومی دیوان‌عالی کشور صحیح، قانونی و مورد تأیید است. این رأی به‌استناد ماده ۲۷۰ قانون آیین‌دادرسی‌دادگاه‌های عمومی وانقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸/۶/۲۸ برای دادگاه‌ها و شعب دیوان‌عالی‌کشور در موارد مشابه لازم‌الاتباع است./د

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور